

เวทีพูนพลังครูครั้งที่ 1 : ครูสอนลักษณะนิสัยที่ดี

ช่วงสอนเด็กให้เป็นคนดี และมีความรู้ : แลกเปลี่ยนกลุ่มย่อย 8 กลุ่ม

วันเสาร์ ที่ 14 พฤศจิกายน 2558 ณ ห้อง B 207

“ทำให้เด็กเห็นคุณค่าของตนเอง และมีเป้าหมายชีวิต”

โดย ครูธีรภาพ แซ่เชียว: มูลนิธิ Teach for Thailand

ประเด็นการเรียนรู้

วิทยากรกระบวนการแนะนำเรื่องราวครูดันเรื่องราว ครูชันเป็นครูที่จบจากคณะเศรษฐศาสตร์ ไม่ได้จบมาจากสายครูโดยตรง ครูชันเป็นครูในโครงการ Teach for Thailand ที่เข้าไปอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร แล้วก็ไปสอนเด็กที่ตัวเองอยากสอน ทำให้โลกทัศน์ครูชันเปลี่ยนไป

ครูชันเล่าเสริมว่า ก่อนที่จะมาเป็นครูชันทำงานด้านมาร์เก็ตติ้ง แต่งานที่ทำ ครูชันรู้สึกว่าได้ไม่ได้เต็มความรู้สึกรู้สึกที่เราต้องการจริงๆ เมื่อมีโอกาสได้รู้จักโครงการ Teach for Thailand ที่ทำงานเกี่ยวกับเด็ก การพัฒนาตนเอง พัฒนาผู้อื่น ทำให้ครูชันรู้สึกว่ามันตอบโจทย์หลายๆที่เราเรียกร้อง เลยลองมาเป็นครู ครั้งแรกที่ก้าวเข้าไปในโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด กทม. เป็นความท้าทายที่เราจินตนาการและวางแผนล่วงหน้า แต่พอมาเจอสถานการณ์จริง สิ่งที่เราวางแผนทั้งแผนการสอน วิธีการต่างๆ ที่เราคิดว่าสามารถนำมาใช้ จัดการ และควบคุมห้องเรียนได้ กลับไม่ได้ผลตามที่หวังไว้ ช่วงเดือนแรกเป็นช่วงที่ต้องปรับตัว ค่อยๆเรียนรู้ใช้เวลาอยู่กับเด็กมากขึ้น เข้าใจตัวตนของเขา หามุมที่เราสามารถช่วยเหลือเขาได้ เราก็จะมีความสุข และซึมซับการเป็นครูมากขึ้น

แลกเปลี่ยนเรียนรู้

ชื่อบุคคล	เนื้อหา
ครูวิมลศรี	ถ้าหากเราเห็นครูชั้นเป็นครูที่บรรจุมาในราชการ การทำงานก็จะเป็นอีกอย่างนึง แต่ว่าครูชั้นเขามาจากจักรวาลอื่น แล้วเขามาขอใช้ชีวิตสองปีเพื่อที่จะรู้จักคน เพื่อที่จะเข้าใจชีวิต แล้วท้ายที่สุด เขาจะเอาวิชา รู้จักคน วิชาดูแลคนไปเข้าใจแล้วก็ไปรู้จักการทำงานในแบบที่มหาวิทยาลัยไม่ได้สอน แต่ต้องใช้ชีวิตมาเรียนคงจะได้ คราวนี้จึงอยากจะชวนวงตั้งคำถามแล้วก็จะสะท้อนบางอย่างที่เราได้รับหลังจากที่เราได้ชมวิดีโอที่ส่งจบไปค่ะ
ครูยุพเทพ	อยากจะสอบถามสองคำถามด้วยกัน คำถามแรกก็คือ จาก background ของครูชั้นที่จบเศรษฐศาสตร์ คราวนี้คุณครูปรับตัวเองอย่างไรที่เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องการสอน และด้านจิตวิทยาเด็ก ใช้เวลานานแค่ไหนในการเข้ามาสู่สภาพจริงในการเรียนการสอน คำถามที่สองจากในวิดีโอที่ครูให้เด็กเขียนความฝัน ในความฝันตรงนี้หากคุณครูเห็น background ของเด็กแล้วว่าเกรดของเด็กค่อนข้างจะต่ำ และพฤติกรรมดูแลยาก สมมติว่าเด็กเขียนว่าอยากเป็นหมอ คุณครูจะมีวิธีแนะแนวเด็กต่อไปอย่างไร หรือว่าไปลดความฝันของเด็กลงรีเปล่า / ขอบขอบคุณครับ
ครูธีรภาพ	ตอบคำถามแรกนะคะครับ เศรษฐศาสตร์จะสอนเรื่องการวางแผน และจะมองทั้งระบบ ทั้งมหภาคและจุลภาค ผมจะมองภาพรวมของห้องเรียน รวมถึงเรื่องย่อยๆ เรื่องของบุคคล ทำให้สามารถวิเคราะห์ผู้เรียน ทำความรู้จักเด็กได้ คือผมจะตั้งเป้าตอนแรกว่า ต้องคุยกับเด็กทุกคน ซึ่งผมวางกลยุทธ์ว่าเราจะคุยเรื่องอะไร พยายามมองจุดแข็ง จุดอ่อน ถ้าเขายังไม่มีความฝันเราก็จะวางแผนตามเขาต่อไป เยี่ยมบ้านนักเรียน ซึ่งใช้เวลาประมาณ 3-4 เดือนในการทำความรู้จักเด็กในช่วงแรก ภายในห้องเรียนผมก็จะพูดคุยถึงข้อตกลงถามนักเรียนว่าอยากได้ห้องเรียนแบบไหน โดยผมจะบอกเขาว่าครูจะเน้นเรื่อง กล้าที่จะฝัน พื้นฐานเลขต้องให้ได้ และมีคุณธรรม แผนการสอนของผมจะทำได้สามข้อคือมี กระบวนการคิดคำนวณตามตัวชี้วัด กิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจ และกิจกรรมเพื่อผ่อนคลาย ทั้งสามกิจกรรมนี้ผมพยายามบูรณาการเข้าด้วยกัน ยกตัวอย่างเช่น เมื่อห้องเรียนดังเครียดเกินไป ผมก็จะให้นักเรียนที่เขามีความฝัน หรือมีความสามารถพิเศษต่างๆ ออกมาเปิดเวทีแสดงเล็ก เพื่อลดความตึงเครียดนั้นๆ ส่วนคำถามข้อที่สอง เราจะลดความฝันเขามั้ย มันเป็น case by case ไม่สามารถตอบได้แบบฟันธง มีเด็กคนหนึ่งในวิดีโอเขาอยากเป็นหมอ แต่พฤติกรรมเขาเป็นเด็กที่โหดเหี้ยม และคิดสารเสพผิด ผมพยายามลงแรงกับเขามากในเทอมแรก จนเขาปรับตัวขึ้นเยอะ พฤติกรรมเขาเปลี่ยนไป เขาตั้งใจเรียนมากขึ้น ผมเชื่อมั่นในตัวเขา พยายามบอกเขาให้คิดแผนสำรองไว้ว่านอกจากหมอแล้วอยากเป็นอะไรอีก ผมจะไม่ตัดสินและบอกเขาไปว่าเขาเป็นไม่ได้หรอก
ครูวิมลศรี	ครูชั้นสร้างทางเลือก และในที่สุดเด็กได้พบเองว่าเขาไปได้หรือไปไม่ได้ มันเป็นคำตอบที่ไม่ได้เกิดจากครูที่อาจจะตัดสินเขาไปบนข้อมูลที่มีอยู่ไม่มากนัก แล้วก็การที่เขาได้รับการไว้วางใจแล้วก็พูด

ข้อมูล	เนื้อหา
	ความฝันของตนเองออกมา แสดงว่าเขาต้องใช้ความกล้าหาญมาก โดยเฉพาะเด็กที่เคยเป็นเด็กหลังห้อง แล้วพอเขาเริ่มขยับขึ้นมาได้ด้วยตัวเอง ถ้าเราลองนึกดู ตอนนี้เขาอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 3 เหลืออีกตั้งหลายปีเหมือนน้ำครึ่งแก้วที่คิดว่าโอ้จะหมดแล้ว หรือว่า อีกตั้งครึ่งเหาะ ทศนคติตัวนี้คิดว่าครูชั้นมีเหลือเฟือมาก แล้วมีให้กับเด็กทุกคนด้วย ตัวนี้สร้างขึ้นมาอย่างไรคะ
ครูธีรภาพ	ผมไม่รู้ว่ามันสร้างขึ้นมาได้อย่างไร แต่ผมเชื่อว่าสัญชาตญาณเล็กๆ ของคนเป็นครู คือการทำอะไรบางสิ่งบางอย่าง เกิดมาเพื่อจะเป็นสิ่งนั้น ซึ่งแต่ละคนไม่เหมือนกัน ด้วยนิสัย หรือบุคลิกที่แตกต่างกันออกไป ก็จะทำให้การมองเด็กต่างไปด้วย แต่ต้องมีหนึ่งสิ่งเล็กๆ ที่เราต้องค้นในตัวเด็กให้เจอ ไม่ได้หมายความว่าผมค้นเจอทุกคน ด้วยข้อจำกัดต่างๆ คนที่ไม่ได้คุยเขาก็หลุดไปก็มี แต่ส่วนใหญ่พยายามคุยให้ได้ว่าเขาเป็นอย่างไร เขาชอบอะไร เราจะได้แนะแนวทางเขาต่อไป
ครูกิจจา	ในมุมมองของผู้บริหาร อยากถามว่าสิ่งที่ครูธีรภาพทำ ได้มีการนำเสนอ หรือว่าใครได้มีส่วนร่วมหรือคิดคนเดียวทำคนเดียว คือสิ่งหนึ่งในมุมมองฝ่ายบริหาร ถ้าตรงนี้เป็นความสำเร็จ เราจะได้มีแรงสนับสนุน เป็นแรงกระตุ้นให้ครูคนอื่นมาทำตรงนี้บ้าง แต่หากเกิดทำคนเดียวโดยไม่มีใครรู้แบบนี้ มันก็ยังคงตอบโจทย์บางโจทย์ไม่ได้
ครูธีรภาพ	ส่วนหนึ่งทางโครงการ Teach for Thailand ได้จัดการอบรมให้ครูในโครงการ ซึ่งเป็นระบบอบรมของครู Teach for All จากทั่วประเทศ ซึ่งอบรมเรื่องจิตวิทยาเชิงบวก เครื่องมือต่างๆ รวมถึงมีการแชร์ไอเดียดีๆ จากเพื่อนครู เราก็เอาไอเดียเหล่านั้นไปปรับใช้ให้เข้ากับตัวเอง รวมถึงโรงเรียน ซึ่งจะร่วมมือกับครูในโครงการอีกสองคน
ครูกิจจา	สรุปว่าแรงบันดาลใจมาจากโครงการ แล้วจึงนำมาปรับใช้ ทีนี้หากเราได้แรงบันดาลใจจากอันนี้ เรามีวิธีประชาสัมพันธ์อย่างไร หรือเผยแพร่เกี่ยวกับโครงการนี้ให้กับครู หรือคนอื่นๆ อย่างไม่
ครูธีรภาพ	ในส่วนของมูลนิธิเอง เราจะมีโปรเจกต์ของแต่ละไตรมาสอยู่แล้ว ซึ่งเราก็จะขยายไปตามสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย โดยการไปออกบูธแนะนำตัวมูลนิธิว่าเราทำงานอะไร มีวิสัยทัศน์อย่างไร
ครูกิจจา	สุดท้ายผมมองว่า การทำอะไรก็ตาม ถ้าเรามุ่งให้ทุกคนในองค์กรเกิดความรักในองค์กรขึ้นมาสิ่งนั้นจะออกไป ทำให้สิ่งที่ออกไปจากองค์กรเรานั้นมีแต่สิ่งที่ดีๆ เพราะฉะนั้นผมไม่ทราบว่าโครงการแบบนี้ ทางต้นเรื่องตรงนี้น่าจะมีส่วนเสริมว่า การจะทำกิจกรรมอะไรก็ตามที่ ต้องทำให้คนรักองค์กร ไม่ว่าจะเด็ก ครู ผู้บริหาร หรือนักการภารโรงก็แล้วแต่ ถ้าเราทำได้ สิ่งที่ดีๆ ก็จะเกิดขึ้นในองค์กร มันจะดีและยั่งยืนก็ฝากไว้ด้วยครับ
ครูคมกฤช	จาก VTR ผมเห็นถึงความสำเร็จ แต่เป็นการสำเร็จที่สะท้อนมาจากเด็กกับมุมมองมิติภายนอก ผม

ข้อบุคคล

เนื้อหา

อยากทราบว่าอาจารย์ธีรภาพจะมีการประเมินที่จับต้องได้สักนิด นอกเหนือจากความรู้สึกจะมีการประเมินอย่างไร ที่เราเห็นการเปลี่ยนแปลงของเด็กตั้งแต่เริ่มเข้าจนกระทั่งถึงวันนี้ ว่าเขามีการเปลี่ยนแปลงอะไร อย่างไรบ้าง ซึ่งตรงหัวข้อนี้จะพูดถึงความรับผิดชอบ ความมีวินัย การเห็นคุณค่าของตัวเอง แล้วอาจารย์มี best practice มาแชร์กับพวกเราในฐานะผู้มองหลังกระจกที่เราสามารถจับต้องเป็นของจริงได้

ครูธีรภาพ

เน้นเรื่องลักษณะนิสัยโดยตรงไข่ม้อยครับ

ครูคมกฤช

ผมไม่ได้เน้นที่ลักษณะนิสัย ผมเน้นเรื่องของการประเมินในฐานะผู้ที่ลงมือทำจริงๆ ซึ่งเรื่องพวกนี้เป็นเรื่องกึ่งนามธรรม เพราะฉะนั้นการประเมินของคนแต่ละคนเนี่ย มันจะเห็นความที่จะลงมาสัมผัสได้ในแต่ละคนได้ไม่เท่ากัน เพราะอันนี้เป็นเรื่องของความรู้สึก แต่ถ้าเป็นการประเมินซึ่งคนที่อยู่หลังกระจกเขามองเห็นนอกเหนือจากหน้ากระจกจะมีการประเมินการเปลี่ยนแปลง เช่น มีวินัย ในตัวเอง มีความรับผิดชอบ สามารถประเมินได้อย่างไร เราจะดูจากโครงการนี้ที่ผ่านมาซึ่งตอนนี้นี้ก็เป็นเหมือนภูเขาน้ำแข็งที่โผล่ขึ้นมา เราเห็นแค่ยอดนิดเดียวของความสำเร็จ แต่ข้างล่างมีอีกเยอะแยะมากมายมหาศาล ถ้าจะถามอาจารย์ว่า มีวิธีการประเมินเขาอย่างไร ทำกระบวนการนี้ให้มันเห็นแบบต่อเนื่องซึ่งใช้ระยะเวลาพอสมควร ซึ่งอาจารย์จะมีเวลาแค่สองปี ถ้าอาจารย์ไม่ได้อยู่ตรงนี้แล้ว คนหลังก็เหมือนอยู่หลังกระจกมอมมองที่เห็นข้างหน้า ผมอยากจะดูถึงวิธีการประเมินที่จะแชร์กับพวกเราอย่างไรบ้าง

ครูธีรภาพ

จะมีการประเมินตามแบบรูปจากโครงการ เช่น วัดด้านความอดทน ความพยายาม จากเกณฑ์คะแนนที่เขากำหนดมา แต่สิ่งที่เราทำได้คือ การสังเกตไม่สามารถวัดได้เหมือนการสอบเลขได้ ซึ่งผมจะพูดคุยกับครูวิชาอื่นด้วยในการประเมินพฤติกรรมของเด็ก

ครูวิมลศรี

เราจะมีทักษะการสังเกตที่คุณครูต้องมีกับเด็กทุกคน แต่สิ่งที่เราบันทึกลงไปก็อาจจะเห็นว่า ส่งงานตรงเวลา เข้าเรียนสม่ำเสมอ หรือสิ่งที่คุณครูบันทึกไว้ คุณภาพของงานที่ส่งมันก็จะบ่งบอกได้ถึงตัวคุณลักษณะ และที่ตัวคะแนนด้านคณิตศาสตร์ด้วย อันนี้เหตุการณ์จริงๆเลย คือ เวลาเปิดสมุดงานก่อนหน้านี้อาจจะพบว่าวันหนึ่งไม่ค่อยได้ตอบโจทย์ ไม่ค่อยได้จดอะไร แต่พอหลังจากเห็นเขากระตือรือร้นมากขึ้น ดูเล็ดตัวเองได้ดีขึ้น การทำงานในสมุดคะแนนก็เปลี่ยนไปเน่ๆอันนี้ขอยืนยัน ซึ่งตัวนี้เป็นประจักษ์พยานอาจจะไม่ได้วัดเป็นเชิงสถิติ แต่สมมติว่าเราต้องการพฤติกรรมตัวนี้ไปทำวิจัยเราอาจจะวัดความถี่ก็ได้ แต่บังเอิญเป็นประเด็นที่ครูชั้นยังไม่ได้เคยทำมาก่อน แต่ถามว่ามันสามารถทำให้เกิดแนวคิดในเชิงเห็นชัดวัดได้ตามหลักการของการประเมินมั้ย เรื่องนี้สามารถทำได้ เช่น ในการส่งงาน 4 ครั้ง สามารถส่งงานได้ตรงเวลาได้ ส่งเองโดยที่ครูไม่ต้องทวง และจำนวนคำตอบที่ถูกต้องนะค่ะ มีท่านไหนมีคำถามอีกมั้ยคะ

ครูรัชกร

ข้อมูล	เนื้อหา
	เป็นครูสอนเลขในโรงเรียนชายโอกาสเหมือนกัน ชอบอาจารย์ที่บอกว่าเด็กมีความรับผิดชอบ เลยอยากแลกเปลี่ยน อยากรู้กระบวนการของอาจารย์ว่า เทคนิควิธีการอะไรที่ทำให้เด็กเกิดความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์เช่นกัน จะได้นำไปปรับใช้กับตัวเอง
ครูธีรภาพ	เรื่องความซื่อสัตย์ ผมจะบอกตั้งแต่คาบแรกของทุกห้องว่า ทุกคนคิดได้ ทุกคนโง่ได้ แต่เวลาส่งการบ้าน ถ้าข้อไหนทำไม่ได้ ครูสอนเร็วทำให้ไม่เข้าใจให้ถาม ไม่ลอกมาส่ง ผมไม่เน้นว่าต้องทำได้ทุกข้อ แต่ขอให้ทำเองบ้าง เวลาเก็บคะแนนในห้องจะจริงจังมาก ถ้าเห็นคนลอกแรกๆจะตัดคะแนนจะให้ศูนย์ทั้งคนลอกและคนให้ลอก จนเด็กซึมซับว่าครูจริงจังเรื่องวินัย ความซื่อสัตย์ พอเขารู้ว่า มันผิดได้นะ เขาก็จะทำด้วยตัวเอง อาจทำไม่ครบข้อไม่เป็นไร นี่เป็นหนึ่งในเทคนิคที่ทำครบเทคนิคอื่นๆก็จะเป็นเทคนิคพื้นฐานทั่วไป ภาระงานก็จะให้ยากง่ายตามความสามารถของเด็ก
ครูวิมลศรี	ที่น่าสนใจก็คือ ครูชั้นอยู่กับผู้เรียนตลอดเวลา แล้วก็ไม่ใช่โอโตเมติกอะ แต่สิ่งครูชั้นทำคือ การยืดหยุ่นแผนการเรียนการสอนให้เหมาะกับเด็ก คนไหนที่เขาพร้อมที่จะวิ่งก็ให้วิ่ง คนไหนพร้อมที่จะเดินก็ให้เดิน คนไหนพร้อมจะรออยู่ไปไม่ไหวก็ไม่ว่ากันจนวันหนึ่งที่เขาพร้อมจะลุกขึ้น ก็เหมือนการรอกอกไม้ที่จะผลิบาน ไม่รู้เมื่อไหร่แต่ก็เต็มทุกวันของเรา เชิญคำถามต่อไปได้เลยอะ
ครูจันทนา	ได้ดูVTRในตอนเช้าแล้วก็รู้สึกชื่นชมคุณครู เพราะว่าคุณครูสามารถควบคุมเด็กที่เฮี้ยวๆให้อยู่ ก็ถือว่าคุณครูมีความสามารถแล้ว และคุณครูก็มาอยู่ได้ไม่นานเท่าไร...ก็อยากจะบอกว่าอยากให้กำลังใจน้องเขา เพราะว่าแค่นี้ก็ถือว่าสาหัสสาหัสแล้วนะอะ อยากจะถามน้องว่ามีวิธีการอย่างไรกับเด็กที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้ออกมาจากตรงนั้น
ครูธีรภาพ	อันนี้เป็นเรื่องยากครับ ถ้าปัญหาทั่วไปก็เรื่องบุหรี่ ซึ่งในโรงเรียนถ้ามีเด็กสูบบุหรี่ ก็จะได้ใบเตือน ถ้าทำอีกก็จะพักการเรียน จนไปถึงไล่ออก แต่ผมคิดว่าไล่ออกที่สุดแล้วเด็กจะไปไหน ส่วนตัวถ้าผมจับได้ผมจะเรียกมาคุยถามถึงสาเหตุว่าทำไมถึงสูบ ให้เขาพูดออกมาให้มากที่สุด และจะทำสัญญาใจระหว่างครูกับศิษย์ว่าถ้าเลิกหรือลดไม่ได้ ขอนในโรงเรียนไม่สูบได้มั้ยเพราะมันผิดกฎโรงเรียน และสร้างแรงจูงใจสำหรับเด็กที่ติดบุหรี่มากๆว่า ถ้าในสองสัปดาห์นี้ไม่สูบบุหรี่ ครูมีรางวัลให้ แต่ก็เหมือนดาบสองคมงดสูบเพื่อเอารางวัล ส่วนสารเสพติดที่มากกว่าบุหรี่ ถ้าเด็กติดมากๆก็จะแจ้งครูปกครองครับ
ครูไพฑูรย์	ขอชื่นชมว่าเด็กหนุ่มขนาดนี้ แล้วมีจิตใจขนาดนี้ ดิฉันเป็นเจ้าของโรงเรียน แต่ว่าครูที่มาทำงานกับเราบางคนเรียนครูมายังไม่ได้อาจารย์เลยอะ เห็นน้องชั้นแล้วขอชื่นชม หวังว่าชีวิตน้องชั้นในอนาคตต่อไปจะเจริญรุ่งเรือง
ครูธีรภาพ	ขอเพิ่มเติมนะครับ ทางโครงการจะจัดอบรมร่วมกับครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งจะเป็นการอบรมตามตัวชี้วัดความเป็นครูครับ

ข้อมูล	เนื้อหา
ครูพจมาน	ได้อ่านเรื่องราวของครูชันแล้วก็ตั้งใจตั้งแต่แรก เพราะว่าเท่าที่เจอมา ครูแบบนี้หายาก เด็กรุ่นใหม่ที่จะมาทำงานในโรงเรียน เขาจะไม่ได้สนใจ ไม่รู้จักตัวของนักเรียน วิธีจัดการอะไรทั้งหลาย เขาจะจบลงที่เอกสารไม่ได้ทำอะไรต่อ บางครั้งยังไม่ทราบเลยว่าลูกศิษย์เราคิดยาหรือว่าอะไร ยังไม่รู้เลยว่าเด็กคนนี้เป็นเด็กห้องเราหรือเปล่า เลยรู้สึกดีใจว่าคนหนุ่มทำงานอย่างครูชันขนาดที่ว่าไม่ใช่ครูอย่างที่เรียนมาร้อยเปอร์เซ็นต์ยังทำได้ถึงขนาดนี้ ถ้าหากว่าครูของเราเป็นอย่างนี้ เราก็ไม่ต้องห่วงอนาคตเด็กแล้ว ขอชื่นชม บุญกุศลที่ครูชันได้ทำกับเด็กขอให้ประสบความสำเร็จ
ครูวิมลศรี	อันนี้เป็นวัตถุประสงค์แบบแฝงของโครงการนะคะ ว่าจริงๆขอไว้ 2 ปี แต่เชื่อว่าครึ่งหนึ่งถ้าเคยก้าวเข้าไปแล้วนะคะ ยากที่จะก้าวออกไป
ครูคมกฤช	ตรงที่ครูบอกว่าช่วงท้ายคาบจะมีกิจกรรมที่นักเรียนชื่นชอบให้ทำ เช่น แต่งหน้า เล่นดนตรี ตอนที่เด็กทำ เด็กคนอื่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยหรือไม่ กิจกรรมตรงนี้พอเด็กเขาสะท้อนออกมา มีลักษณะอย่างไร ผมเห็นด้วยกับที่สอนน้อยๆ เรียนรู้เยอะๆ เพราะจะทำให้ได้ผลดีเป็นเอกภาพ ผมจึงอยากรู้ว่าพอเราทำเสร็จแล้ว ในส่วนของครูเอง เด็กได้สะท้อนออกมาในภาพรวม มีอะไรออกมาเป็นผลต่อเนื่องบ้างหรือไม่ เด็กที่ทำ เขามีการเปลี่ยนแปลง หรือเด็กที่อยู่เฉยๆ เขามีการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกอย่างไร
ครูธีรภาพ	การเปลี่ยนแปลงเชิงบวกที่เห็นได้ชัด เขากล้าแสดงตัวตนของเขา เขาตั้งใจเรียนในคาบเรียนมากขึ้น จากที่คุยเก่งก็คุยน้อยลง ผมเห็นถึงความพยายามที่มากขึ้น ผมจะติดตามนักเรียนโดยการพูดคุยถามนอกรอบ คนไหนอยากเป็นอะไร ผมก็จะไปหาความรู้เพิ่มเติม แล้วมาคุยกับนักเรียน
ครูคมกฤช	เวลาเด็กอยู่นอกห้อง หรืออยู่ข้างนอก เขาเดินมาหาอย่างไรบ้าง แล้วคิดว่าการเปลี่ยนแปลงระยะกลางหรือระยะยาวเป็นอย่างไรบ้าง
ครูธีรภาพ	ด้านนอกห้องเรียน ผมไม่ได้ตั้งเป้าหมายว่าคุณต้องเปลี่ยน ต้องดีขึ้น บางอย่างเราสนิทกับเด็กมากขึ้น เขาก็จะมาเล่าอะไรให้ฟัง แต่เวลาเขาอยู่บ้าน ผมก็จะใช้ช่องทางออนไลน์ในการช่วยเหลือด้านการเรียน เด็กมีปัญหาอะไรก็จะมาปรึกษาผ่านช่องข้อความในเฟสบุ๊ก เราก็จะตามต่อในส่วนนั้น
ครูยุพเทพ	ขอเพิ่มเติมในส่วนของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมว่าอยากรู้ว่าเปลี่ยนอย่างไร ถ้าจะเป็นสองทางก็คือ ทางที่หนึ่ง สร้างแบบประเมินพฤติกรรมสำหรับครูและผู้ปกครองขึ้นมา แล้วนำมาเปรียบเทียบว่าตรงกันหรือไม่ ครูอาจเด็กเปลี่ยนแปลงดีขึ้นจริง แต่ว่าอาจไม่ตรงกับของพ่อแม่ แสดงว่าเด็กทำดีต่อหน้าครูเท่านั้น แต่ไม่ทำดีต่อหน้าพ่อแม่ ก็ต้องมาคุยกันใหม่กับทั้งทางบ้านและทั้งตัวเองด้วย
ครูชัยกร	ขอชื่นชมและแชร์ประสบการณ์ให้กับน้องชันนะครับ เวลาสอนจะลงไปที่ตัวนักเรียน จะรู้ปัญหา

ข้อมูล

เนื้อหา

ทุกอย่าง บริบทโรงเรียนผม เป็นโรงเรียนประจำตำบล นักเรียน 300 กว่าคน เวลาสอนผมจะทำตัวเหมือนเพื่อน เวลาถึงงานวันเกิดนักเรียนผมก็จะมีของขวัญให้ หรือการเรียนในห้อง เราสามารถที่จะคุยแล้วก็แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้เด็กไว้วางใจ ตรงนี้มันได้ประโยชน์มาก นักเรียนจะเชื่อใจเรา ซึ่งผมได้เข้ามาโครงการเพาะพันธุ์ปัญญาเป็นปีที่ 3 สองปีแรกผมใช้กระบวนการ RBL (Research base learning) ทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของทั้งนักเรียนและตัวครู เราจะร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม โดยที่นักเรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ครูเป็นแค่ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ผลที่เปลี่ยนแปลงที่เห็น ได้ชัดคือ ผลคะแนนโอเน็ตของนักเรียนชั้นม.6 เพิ่มขึ้น และนักเรียนสามารถเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยได้เยอะขึ้น นี่คือผลของการเปลี่ยนแปลงที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการโดยมีตัวครูเป็นลักษณะเดียวกับครูชั้น ผมอยากให้โครงการฐานวิจัย RBL นี้จะนำไปสู่หลายๆ โรงเรียน

ผู้เข้าร่วม

อยากจะย้อนกลับไปที่ดินทางนะคะ โครงการทำอะไร หรือนี้เป็นลักษณะเฉพาะบุคคลหรือเปล่า หรือว่าโครงการเลือกมาแบบนี้ไหม โครงการใส่อะไรไปบ้าง ถ้าเราต้องไปพัฒนาครูให้มาเป็นแบบนี้มีกระบวนการอย่างไร

ครูธีรภาพ

ในส่วนตัวผม ผมชื่นชมในการคัดเลือกคนของโครงการ เพราะว่าเขามีขั้นตอนในการคัดเลือก ที่ถ้าคุณไม่มีใจจริงๆ คุณไม่แน่ใจจริง จะถูกคัดออกตั้งแต่การกรอกใบสมัคร เมื่อผ่านการคัดเลือกจากใบสมัครแล้วก็ต้องมาสัมภาษณ์ ซึ่งการสัมภาษณ์ใช้เวลาตั้งแต่ 9.00-16.30 น. กระบวนการไม่ได้แค่สัมภาษณ์ แต่ให้สอนจริง ให้ทำกระบวนการกลุ่ม ให้แสดงบทบาทสมมติ พูดคุยเดี่ยว และพูดคุยกลุ่ม ผมรู้สึกว่าการคัดเลือกของเขามีประสิทธิภาพเลยสามารถคัดคนให้ถูกกับงานได้

ครูวิมลศรี

อยากช่วยสรุปประเด็นโครงการ Teach for Thailand ได้มีการควบคุมคุณภาพตั้งแต่ฐานของความรู้ คือ มีฐานความรู้ที่แม่นยำ ประเด็นที่สอง คือ การนำความรู้ออกมาสู่สังคมเขาจะต้องได้เด็กที่มีอุดมการณ์ แล้วก็มองเห็นปัญหา แล้วก็ตระหนักว่า เขาเนี่ยมีส่วนที่จะช่วยแก้ถ้าเขาได้ลงมือทำไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็กถ้าเราช่วยกันคนละไม้คนละมือ ไม่ว่าจะเป็นเวลามากน้อยแค่ไหน แต่ทำเวลาให้เต็มที่ แล้วที่น้องสองคนมีเหมือนกัน คือ เป็นเด็กรักคิด แล้วส่วนใหญ่ที่เราจะพบครูจำนวนมากเลยก็คือ ครูเรียนครูก็ยังไม่รู้ว่าจะเรียนอะไร

คุณสินีนาน

จากภาพที่ได้ทราบว่าครูชั้นของเราไม่ได้เข้ามาในสายครูตั้งแต่แรก แต่สุดท้ายก็เลือกเข้าร่วมกับโครงการ Teach for Thailand และได้มาเป็นอยู่ 3 เทอมครึ่ง จากที่น้องได้เล่ามาในเชิงภาพรวมว่าสิ่งที่ได้เรียนรู้มันส่งผลต่อว่าเมื่อจบโครงการแล้วน้องมองตัวเองยังไง หรือมองในเชิงที่ตัวเองได้หรือจะทำในทิศทางไหน

ครูธีรภาพ

แน่ๆ คือเรื่องข้างใน เรื่องของใจ ในมุมของการฝึกความอดทนกันคนหลายๆ ไม่ใช่ว่าผมเข้าใจเด็กทุกคน บางคนในช่วงแรกๆผมก็ไม่ชอบ แต่เมื่อลองได้มาทำจุดนี้ ทำให้ผมฟังมากขึ้น โดยเฉพาะฟัง

ข้อมูล	เนื้อหา
	ผู้อื่น เข้าใจคนอื่นมากขึ้น ทำให้ผมค้นพบตัวเองมากขึ้นว่า ผมอยากทำงานในสายของความเป็นมนุษย์ ถ้าเราสามารถทำงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคน มันก็เป็นงานที่ชัดเจนของผมแล้ว
ครูบรรณาธิกา	ก่อนอื่นขอให้กำลังใจน้องชั้นนะคะ ในฐานะที่สอนคณิตศาสตร์ตรงนี้มุมมองที่บอกว่าเวลาประเมินออกมาแล้ว คณิตศาสตร์เด็กได้คะแนนต่ำ คะแนนไม่ดี ในมุมมองของน้องชั้นที่สอนคณิตศาสตร์ คิดว่าจริงมั๊ยคะ เพราะว่าที่ถามลักษณะนี้ ตัวเองสอนเพื่อเอาคณิตศาสตร์ไปต่อยอดแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเอง คือ เด็กคิดเลขไม่ได้ เด็กต่างจังหวัดอย่างที่เราสอนเขาคิดไม่ได้ พอคิดไม่ได้ก็จบ ก็ต่อยอดไม่ได้ ถ้าพอมีเวลาเราก็จะซ้ำๆ ได้ แต่บางที่เราต้องเร่ง แบบนี้ในมุมมองของน้องชั้นคิดว่าเด็กที่ได้คณิตศาสตร์ต่ำ มันเป็นอย่างไรง
ครูธีรภาพ	ด้วยความที่ความสามารถเด็กแตกต่างกัน หน้าที่ครูอย่างหนึ่ง คือ ครูต้องไม่มีมายาคติว่าต้องประเมินเด็กคนนี้สูงหรือต่ำ วิธีของผมคือ ลองเริ่มจากโจทย์ง่ายๆก่อน เด็กไม่ได้จุดไหนก็จะเน้นจุดปูเป็นพื้นฐาน อาจเสียเวลา และไม่ได้ตามตัวชี้วัด แต่บางอย่างเราก็ต้องเลือกสิ่งที่จำเป็นในชีวิตเขาจริงๆ ทุกบทที่ผมสอน เด็กจะต้องบรรลุวัตถุประสงค์พื้นฐานที่เขาควรได้ บางโจทย์ปัญหามันต้องคิดซับซ้อน ซึ่งเด็กที่อ่อนก็จะทำไม่ได้ ผมก็จะลดความซับซ้อนลงมา
ครูวิมลศรี	ครูชั้นอาจจะทำทั้งผอนปรนหลักสูตร และประเมินตามสภาพจริงด้วยคะ ที่นี้คำถามสุดท้าย ก็คือ มีคนสงสัยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา อย่างเช่นเด็กที่อยู่ในวิดีโอ จากแรกๆที่ต้องดิ้นรนๆแน่นๆ หลังจากที่เขาตั้งตัวขึ้นมาได้แล้วรู้ว่าอะไรเป็นอะไรแล้ว ผลสัมฤทธิ์จริงๆที่วัดได้อย่างง่ายๆคือ คะแนนสอบดีขึ้นด้วยมั๊ยคะ
ครูธีรภาพ	ถ้าเป็นภาพรวมทั้งระดับเลย ผมจะมีข้อสอบวินิจฉัย โดยเป็นเรื่อง บวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน และทศนิยม โดยจะสอบก่อนและหลังเรียน ผลคือคะแนนเฉลี่ยทั้ง 9 เรื่อง สูงขึ้น 6-9% ซึ่งเป็นผลมาจากการเอาใจใส่ดูแลเขา จากที่เขาไม่น่าเรียนได้ กลับได้คะแนนที่ดีขึ้น